

Stojím vprostřed parkoviště a holky z kapely mě šacují. Je mrazivá půlnoc. Musím se dokonce i vyzout, ale lísteček nikde. "V prádle ho nemáš. Ty jsi ho snad sežrala, to není možný. Vyplázní jazyk!" "Tak si vzpomeň! Nebo mi alespoň přesně zopakuj, co jsi udělala..."

{jathumbnail off}

Vzala jsem parkovací lístek a peněženku z auta, lístek vsunula do automatu a zaplatila. Potom jsem si ho vzala zpátky, zamávala s ním známému a i s peněženkou došla opět k autu. Posadila jsem se na sedačku řidiče, položila peněženku do boční kapsy. Koukla jsem na zavřenou závoru u vjezdu a vzpomněla si na parkovací lístek. Jenže v té ruce, která ho před chvílí nesla, prostě najednou nebyl.

Zapomeňte, že bychom ho byly našly. Půlnoční mystérie, totální mizérie a kapka ženské hysterie. Zavrtala jsem hlavu do skrytu kožichu a uvítala vyproštění ostrahou Žižkovské věže...

Zase ten Lidl přestavěli, hořekuju a popobíhám zmateně uličkami. Nemůžu najít olej. Je to možné? Kdo si to má znovu zapamatovat? No konečně! Cestou ke kase popadnu ještě balení Magnesie, toaletní papír, utěrky. U vykládacího pásu mě přepadne nutkání, že jsem přece jen něco zapoměla. Vyrovnávám zboží a matně vzpomínám. Ne, asi ne. Pás se rozjede a mně to konečně docvakne. Antonín! Ženu zpátky a mezi regály nedaleko oleje sedí v nákupním košíku můj rozesmátý syn a baští housku. Přihodím hned několik balení ořechů, omega-3 mastné kyseliny mám rozhodně v nedostatku...

Zapomeňte, vzpomeňte! - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Úterý, 25 Únor 2020 04:51

Na internetu se dočtu, že kromě desítek podpůrných pilulek ke zlepšení paměti napomáhá rovněž více spánku, slunce, cvičení, žvýkání, sexu, čokolády a kávy. To by šlo, říkám si. To dám, zamakám na sobě a začnu hned.

S tabulkou hořké čokolády projíždím články o paměti a zjišťuju, že v tom nejsem sama. S rozmachem elektronických kalendářů, to-do listů a s dostupností služeb jako je vyhledávač Google paměť lidí slábne. Stále větším používáním těchto externích věcí se podle vědců mozek více přizpůsobuje a snaží se o efektivnější fungování, které ho stojí méně energie. Pozornost zaměřuje jinam, a proto odkládání informací mimo začíná být častější. Že by nás už vážně dostihla "demence z blahobytu"?

Odkládám vařečku a hledám telefon. Je nedělní odpoledne a já na chalupě zadělávám bublaninu, jenže zapoměla jsem recept. No nic, kousnu do třešně a půjčuju si tátův mobil. Číslo na babičku si nepamatuju, ale přístroj mě zachrání. Konečně narazím na kontakt – Babka. Skoro mi zaskočí pecka, to je drsné, říkám si, takhle si uložit tchyni. Vytáčím ale číslo a už to chrlím: "Ahoj babi, prosím tě, vzpomeneš, jestli je v bublanině hladká nebo polohrubá mouka? A kolik?" Zaslechnu silné odkašlání. "Mouka, babi, mou-ka!" opakuju pro zřetelnost. "Já slyším dobře. Tady Ing. Babka," ozve se z druhé strany drátu. Následuje velmi "moučná" omluva... Tak jaksi "nevědecky" jsem ověřila, že ani chytrý telefon nezachrání "nechytrého" uživatele.

Každopádně faktem zůstává, že informací kolem nás přibývá a je stále náročnější je přijímat, vytřídit, uložit a obnovit. Možná by opravdu nebylo na škodu, kdyby si mohl člověk hned určit, co si zapamatovat a na co zapomenout alias Cimrmanova pomněnka a zapomněnka. I když?

Užitečné by to zřejmě i bylo, ale byla by tu rozhodně menší sranda...

Foto Jan Mudra

.pagenavbar{z-index: 0;}

Zapomeňte, vzpomeňte! - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Úterý, 25 Únor 2020 04:51

[zpět na článek](#)